

Paul Lieverse, voorzitter CMF van 2009 tot ...

Nico Wolswinkel

Kun je kort je medische loopbaan tot nu toe beschrijven?

Na mijn geneeskundestudie in Utrecht, van 1972 tot 1979, en een specialisatie anesthesiologie in Nijmegen, werkte ik met mijn vrouw Liesbeth, ook arts, een aantal jaren in China, in verschillende grote ziekenhuizen. Vanaf

1989 werk ik weer in Nederland, in de Daniel den Hoed Kliniek van het Erasmus MC. Daar werk ik nu precies 20 jaar. Naast perioperatieve zorg is mijn grote belangstelling pijnbehandeling voor patiënten met kanker.

Hoe is voor jou geloof gerelateerd aan je werk?

Ik werd pas christen als 20-jarige medisch student, dankzij het evangelisatiewerk van de Navigators. Mijn christen-zijn motiveerde me eerst om naar China te gaan, en daarna om een aantal bestuurlijke functies binnen zendings- en andere christelijke organisaties te vervullen. Daarbij vat ik zending breed op: niet alleen evangelieverkondiging maar ook het heil van Jezus Christus in brede zin verspreiden: bijvoorbeeld door te zorgen voor zieken – hoog gespecialiseerd of in de meest basale noden – of door invloed uit te oefenen in de samenleving. Mijn dokter zijn en mijn bestuurlijke taken passen daar mooi in.

Wat is jouw persoonlijke motivatie de voorzittershamer in handen te nemen?

CMF toont de afgelopen jaren een ontwikkeling die me aanspreekt, zoals het zich meer aantrekken van maatschappelijke thema's en zich daarover uitspreken. We hadden in Martien een zeer sterke voorzitter, voor alle taken die je daarbij kunt bedenken! We zien hem dus node vertrekken. Maar nu dat zo is, herkennen mijn medebestuurders dat die voorzittersrol me wel ligt.

Wat zijn de belangrijkste uitdagingen waarvoor jij je gesteld ziet als CMF voorzitter en wat zijn de doelen waaraan je wilt werken?

Ik noemde al de maatschappelijke thema's. Zaken als EPD, de Mexicaanse griep, financiering van de zorg

hebben ook een ethisch aspect. En natuurlijk meer zaken zoals embryoselectie, al dan niet verplicht zijn door te verwijzen bij een euthanasieverzoek. Ik zou graag zien dat CMF een vanzelfsprekende gesprekspartner wordt voor andere organisaties, voor beleidsmakers en voor de politiek, zoals dat ook in Engeland het geval is.

En daarnaast de primaire taak om voor de eigen leden meer te bieden. Naast de bekende conferenties, ook de studentenconferentie, kan dat bijvoorbeeld zijn: thema-avonden (waarom alleen voor studenten?), artsenkringen (helpen met goede invulling ervan), Saline Solution (ook voor ervaren artsen een hulp zoals ik zelf ervaren heb), eigen brochures ontwikkelen. Kortom: er zijn ideeën genoeg!

Wat verwacht je daarbij van de leden?

Ideeën zijn er genoeg dus. Maar wie gaat dat allemaal ter hand nemen? We hebben een actief bestuur, maar allen hebben een fulltime job daarnaast. We zullen actiever de plannen en wat daarvoor nodig is aan de leden moeten bekendmaken, zodat zij ook hun diensten kunnen aanbieden. Dit blad In Dienst Der Geneezing is een platform voor berichten hierover, en de website kan hier ook een functie in vervullen. En we zouden de leden ook zo af en toe een email kunnen sturen met informatie over de plannen. Overigens denk ik dat we zonder betaalde parttime medewerkers onze plannen niet kunnen uitvoeren, dus ook daar werken we aan. Heeft iemand belangstelling?

Wat ervaar je als de grootste knelpunten en hobbels?

Bij een sterkte-zwakke analyse vallen me een aantal bottlenecks op. De diversiteit van onze leden, met name tussen ervaren artsen en jonge studenten, geeft wel eens de schijn dat we een groep 'voortrekken'. Daar moeten we voor waken. Een andere diversiteit is die tussen leden die wat huiverig staan tegenover het naar buiten treden met reacties en standpunten en anderen die zo'n profilering van CMF toejuichen. Dit vereist zorgvuldige communicatie. Verder zie ik vooral mogelijkheden! We zijn gewoon nodig, en veel concurrentie is er niet... helaas.